

2019. OKTÓBER–DECEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 16. ÉVFOLYAM 10–12. SZÁM

NÉZLEK ÉS GYÖNYÖRKÖDÖM BENNE

Most minden elcsendesedett, mindenki elment. Csak a mi kis családunk maradt itt az istállóban: te fiam, férjem József és én. Úgy érzem, az elmúlt hónapok fáradalmi ma este tetőfokra hágtak, most pedig mintha elillantak, magunkra hagytak volna, mint ahogyan a távoli bölcs látogatók és a pásztorok is tették az imént.

Mosolyt csal az arcomra, amikor eszembe jut a legidősebb pásztor szemében az a mély, boldog csillogás. Aztán ahogyan a szájára szorította ráncos, öreg kezét és a csillogást örömkönnnyekkel mosta át. Reszketeg térdeire ereszkedett a kis, bepólyált tested előtt és azt suttogta: „Igazat mondott az angyal. Legyen áldott a te neved mindenkor, és ismerje meg a te szent erőd a föld minden teremtménye! Áldjon és magasztaljon téged minden szív, minden száj és minden kéz mostantól fogva örökké. Mert az Úr új eget és új földet ígért, amelyet te hozol el nekünk. Te vagy a Szabadítónk, az Üdvözítők, aki népét dicsőségre vezeti.” Szívem e szavak hallatán hevesen vert.

A fiatalabb pásztor ujjongó szavai is a fülemben csengenek még: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Úgy mesélték, angyali üzenet hozta őket ide. Ugyanaz az angyal lehetett, aki hozzám is elhozta fogantatásod hírét.

Az angyal azt is mondta nekik, nagy örömet hirdet. Nagy öröm vagy, drága kicsi csoda, a mi Teremtő és Élető Urunk számára, és *mily nagy érkezésed örömhíre mindazoknak, akik hűséges szívvel várták jöttödet!* Hiszen te vagy a Messiás, a Magasságos Fiának fognak nevezni téged, és Dávid trónját adja neked az Úr Isten. Az Úr tökéletes és dicsőséges terve vagy, Jézus.

Forognak, kavarnak a szívémben ezek az ígéretek, szavak, gondolatok. Anyai szívem azt súgja, nemcsak sok prófécia beteljesedését tartom a karomban. Számomra egyben újszülött kisgyermekem is vagy, akit gyönyörködve nézek. Te pedig nyitogatod erre a világra a még teljesen fekete szemecskéidet, melyekben benne

rejlik az egész világmindenség. Az a világmindenség, amit az Úr a semmiből teremtett, úgy, ahogyan a szűz méhemből előhozott téged.

A Magasságos rám, a méltatlan szolgálóleányára bízta csöpp életedet, hogy gondodat viseljem, és az igaz úton kísérjelek, míg nem egy napon te leszel az egész nép gondviselője. Ó, apró gyermek, még mennyi minden áll előtted! Mennyi öröm, mennyi bánat, mennyi feladat, mennyi hódolat és mennyi meg nem értés! De most békésen és jóllakottam szunyadsz itt. Fel nem foghatom mi is történt ma valójában! Fel nem foghatom, hogy a Megváltómat hoztam világra!

Vajon, mikor érti meg mindenki, hogy a nép ma olyan forduloponthoz érkezett, amelyet mindenkor szent napként fognak ünnepelni és mindig meg fog emlékezni róla a föld egész népe? Urunk Fia jött ma közénk! Ennek öröme az emberek az Urat hálával, egymást pedig szeretettel fogják elhalmozni. Félre fognak tenni minden hétköznapit, előveszik

*Minden kedves Olvasóknak békés karácsonyt,
és áldásokban gazdag új esztendő-t kívánunk!*

legfélétebb, legszebb kincseiket, szívüket szent áhítatba öltöztetik és ajándékokat hoznak neked.

Lesz, aki drágaságokat tesz lábad elé, mint a napkeleti bölcsek. Lesz, aki életét ajánlja fel örök szolgálatra. A nép eléd tárja értékeit, de kívánságait, reményeit, vágyait is. Az emberek veled való közösségre szomjaznak, tőled várnak útmutatást, erőt, reménységet, gyógyulást, biztatást, vigaszt és megváltást.

Lesz azonban olyan ünneplő is, aki csak egy útközben felszedett, szép formájú kövecskét tud hozni, vagy rongyokba tekert, törött cserpeket. Majd könnyektől maszatos arccal borul le eléd, és azt rebegi remegve: „Uram, én csak ezt tudom neked ajándékba adni. Megtört, bűnös életem apró darabjait. De hiszem, hogy te képes vagy ezt is kincssé tenni.”

Anyai szívem látja, ahogyan boldogan, szeretetteljesen érinted meg az ajándékozót, gazdag jutalmat adsz válaszul, épért és töröttért cserébe, majd békében engeded őket újra útjukra.

De bár a te időd már megkezdődött, még messze van az a nap, amikor ülsz királyi trónusodon az emberek üdvözítőjeként, Isten Egyszülött Fiának járó hódolattal körülvéve, miközben az általad meggyógyított világot lelkeddel olyan gyengéden öleled magadhoz, mint ahogyan én öllelek téged magamhoz, drága gyermek!

Most még csak édesen alszol szalma nyoszolyádon, kicsi szentem, és éppen kipihened az érkezésed fáradalmait, fájdalmait. Én pedig ujjongó és hálától túlcsorduló szívvel nézem szép arcodat, kezeidet, míg újból és újból az a mondat visszhangzik szívemben, hogy **mily nagy érkezésed örömhíre mindazoknak, akik hűséges szívvel várták jöttödet!**

Heine Kornélia

Szerkesztői rovat

A 2019-es esztendő karácsonyi számában minden karácsonyi. Az elbeszélések, a bizonyágtételek, a rejtvények, a versek, stb.

Természetesen a leghangsúlyosabban az első karácsonyra emlékezünk, de olvashatunk száz évvel ezelőtti szomorú karácsonyról, gyermekrejtvényről és gyermekénekekkel szolgálunk a kisebbeknek, keresztrejtvényről, hűséges felnőtt rejtvényfejtőinknek. Kuriózumnak számít az Ady megtéréséről szóló tudósítás...

Nem szaporítom a szót, az írások magukért beszélnek.

Tevékeny, békés, csendes, beteljesülő adventet (Úrjövetet) és áldott, örömteli karácsonyt kívánok minden kedves Olvasónknak a szeretet ünnepén:

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő

Archív missziós filmek, olvasmányok a neten www.dralmasimihaly.hu

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. A fenti honlapon filmek, hanganyagok, képgaléria, prédikációk, könyvek, írások találhatóak.

Néhány téma: imaházépítések és átadások, bemerítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélizációs filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszi Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szőkepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb. A honlapot ajánljuk Olvasóink figyelmébe!

–am–

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

100 éve történt

MEGÉG A CSALÁD

– Szomorú karácsony –

Néhány mondat bevezetés kívánkozik a következő íráshoz. Közel ötven éve annak, hogy *Hudák István*, anyai nagyapám hosszas unszolásra vállalkozott arra, hogy elmondja élettörténetét. Az akkori hangrögzítés eszköze leginkább az orsós Tesla magnetofon volt, én is ilyen használtam a felvételhez. Nagypapa vidám, kedves és komoly hívő ember volt, miközben azonban ezt a történetet mondta, gyakran elcsuklott a hangja, kicsordultak a könnyei.

– am –

Pár héttel azután, hogy nagyapapa hazaérkezett a frontról – ahogy elmondja –, a konyhában ült az asztalnál, a szobában a gyerekek körülfogták az asztalt és nézték a pici babát, legkisebb testvérét. Egy kellemes előkarácsonyi ünnepnek ígérkezett ez az este. Játsoztak a kisbabával, öltöztették, közben a lámpából kifogyott a petróleum. (Petróleumról persze nem lehet beszélni ekkor, a háborús időben nem petróleumot használtak a lámpába, hanem az üzemanyagként is használatos finomított kőolajat, ami robbanásveszélyes volt majdnem annyira, mint a benzín.)

Nagyapapa édesapja a lámpába töltött. Most már soha nem derül ki, hogy mi történt pontosan, az azonban biztos, hogy a lámpa is és a benzines kanna is fölrobbant. A robbanással egyidőben természetesen azonnal minden lángba borult. Menekülésről szó sem lehetett. A dédnagyapapa ráborult az asztalra, hogy védje az ott lévő kicsit, a gyerekkocsi kiborult és a szobában mindenki égett. „Én a konyhában ültem – mondja nagyapapa – az asztal és a sparhelt között, rám nem csapódott az olaj. Bent olyan volt a légnyomás, hogy nem lehetett kinyitni az ajtót...”

Nagyapapa fejszével törte be, aztán hason csúszva ment be a lángok és a füst miatt, és először a kisöccsét húzta ki a házból. Amíg

kiért, leégett a karjáról a bőr. Két ajtón keresztül kellett kihúznia az udvarra, kúszva és négykézláb.

„Amikor kihúztam, azonnal a hóba hempergettem, nagy hó volt akkor, aztán visszamentem és egymás után húztam ki a testvéreimet ugyanígy.”

– Amikor azt kérdeztem nagyapától, hogy sikerült-e eloltani a gyerekeken a ruhát, azt mondta: „nem volt mit eloltani, teljesen leégett róluk.”

„Nővéremnek hosszú haja volt, fele leégett. Ezen az estén mindenkit kihúztam a házból, és még mindenki élt. Másnap délután három órakor ért oda az orvos. Éjszaka elmentek érte, de azt mondta, reggel jöjjenek újra. Ismerős orvos volt.” (Mi lett volna, ha nem ismerős?!)

„Amikor ez a tragédia történt, a szomszédok kocsira rakták a sérülteket, mindenkit, és elvittek mindnyájónkat a szomszédba.” (Nagyapának még mindezek után annyi ereje maradt, hogy a tüzet teljesen eloltotta.) „Amikor aztán a szomszédba megérkezett az orvos másnap délután háromkor, látta, hogy itt nem lehet segíteni, azért mindenkinek adott egy-egy injekciót, de nyilvánvaló volt, hogy ez nem ér semmit. Este hét órakor három leánytestvérem meghalt. *Margit*, *Eszter* és a pici. A családról nem maradt fénykép. Másnap reggel a negyedik lány is meghalt.

Édesapám és édesanyám két hétig élt még. December 13-án édesapám meghalt. Édesanyámnak nem akarták megmondani, de megtudta, és amikor megtudta, ő is meghalt. Én se a testvéreim, se a szüleim temetésére nem tudtam elmenni. A négy lányt egy sírba temették. A pici lányt beletették az egyik testvére koporsójába, úgy helyezték őket örök nyugalomra. A temetés Halason volt. Én nem voltam ott, de elmondták, akik ott voltak, hogy Jeremiás siralmi 1,12-13. versét olvasta fel *Somogyi Sándor* testvér, a kiskunhalasi lelkipásztor.” Nagyapapa emlékezetből mondja: „*Mindnyájatokat kérek, ti járókelők: tekintsetek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom, amely engem ért, amellyel engem sújtott az Úr az ő búsult haragjának napján! A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennök; hálót vetett lábaimnak; hátra vetett, pusztává tett engem; egész napon beteg vagyok.*”

A szomorú tragédiáról a Békehírnök 100 éve, 1919 januárjában számolt be „Azért ti is legyetek készek” címmel. Szó szerint idézem a százéves írást.

Azért ti is legyetek készek!

A „készültség” a harcosnak egy kiváló előnye, meglepetések idején. Rendben van, nem váratlanul jó a

támadás és nem veszi el a fejét ilyen körülmények közt.

Ez a készültség a lelkünk állapotában is kell, hogy feltalálható legyen, hogy bármikor jön is a mi Urunk vagy a halál, ne legyen váratlan meglepetés. Legyünk készen, mert nem tudjuk sem a napját, sem az óráját, mikor Ő nálunk beköszön. Joga van néki bármikor ezt tenni. Nem ígért nekünk egy holnapi napot sem, hogy azt bátorosan abban a nemtörődömségben tölthetnék el, hogy Ő még ma nem jöhet, mert kötelezte magát nekem adni e napot.

Hirtelen meglepő eljövételét hirdeti *Hudák György* barátunk családjában történt esemény. 1918. december 3-án este az egész család boldogan együtt énekel. Alig fogy-nak ki az éneklésből, mert mindenkinek van még egy újabb kívánsága: „énekeljük még ezt is!” De az asztalon levő lámpa már elfogyasztotta olajkészletét és kialvással fenyegeti az örvendező családot. „Hozzátok elő a petróleumos kannát, hadd töltsünk rá és olvassunk még a Szentírásból mielőtt feküdni mennénk” – hangzik az apa parancsa. Mire behoz az egyik gyermek egy nyolcliteres kannát. Az apa, ő maga tölt a lámpába, hogy baj ne essék. De alig kezd tölteni, egy hatalmas dörrenés... ők mind a földön kerültek el. A nagy kanna felrobbant! Az egész szoba egy lángban áll. A földön mindenütt, ahova a folyadék kiömlött – a berendezés, a falak és minden, hova a robbanás által csapódott, pokoli lángnyelvekkel nyalják a megrémült szerencsétlen családot. A folyadék arcukba is csapódott és rajta égve – kínos sebeket okozott.

A családnak egy tagja, a legnagyobb katona fiú, künn volt, berohant, kihordta a szerencsétleneket: szüleit és 8 testvérét. A legkisebb ugyan benn maradt, azt még az

összefutott szomszédok sem voltak képesek kimenteni az izzó lángokból. Reggel 4 és fél órakor a 8 hónapos kis *Zsófi*ka a tűzben is édesen gögicsélve – sírás nélkül – meghalt.

A 20 éves *Etuska* nővérünk összeégett tagjaival, ruhátlanul (mert az tisztára leégett róla) futott az istállóba, hol térdre esve, könyörgött az Úr Jézusnak, hogy vegye őt magához. Midőn fel akart kelni, a megsült hús az ő térdeiről ott maradt utolsó oltárán. Édesapját meglátja kínlódn, aggodalmasan kérdi tőle: „Édesapám! Mi lesz magával, ha most így meghal?” „Az Úr Jézushoz a mennybe megyek!” – volt a törekvő apa válasza. „Hisz édesapám az Úr Jézusban?” – kérdi tovább – „Igenis, teljes szívvel hiszek öbennel!” – volt a megnyugtató válasz. Fájdalmakról nem panaszkodva, sem jajszót nem hangoztatva, még szenvedő testvéreit vigasztalta. Azután afeletti örömben, hogy édesapja teljes szívvel hisz, hálaimeit rebeg, miközben 4-én déli 12 órakor a lelke elvált testétől. Utána 2 és 4 órakor a 12 éves *Margit* és 10 éves *Esztike* is kiköltöztek feketére égett porsátrúkból.

A négy leány 7-én du. 4 órakor lett eltemetve egy közös sírba.

A szülők is haza lettek hozva a katasztrófa színhelyéről, Harkapusztáról Halasra, hogy rendes ápolásban és orvosi kezelésben részesülhessenek. De állapotuk mindig válságosabb lett. 13-án du. az apa is átszenderült, melynek hallatára az anya kínos lelki fájdalommal csapkodni, tördelni kezdé összeégett kezeit. Midőn 15-én du. 3 órakor megkezdtek gyászistenti tiszteletünket a férj ravatalánál, bevégezte testvérnőnk is kínos földi életét.

Öt fiúgyermek többé-kevésbé égett tagokkal ápolatnak még, kik nem életveszélyesen sérültek meg. A szép, örvendező család 11 tagja közül 6 eltávozott már e földről, öt

pedig szomorkodva, vágyakozva, de nem reménytelenül néz eltávozott szerettei után, és vár a boldog viszontlátásra.

„Azért ti is legyetek készek” – hangzik Üdvözítőnk szava. Ez nemcsak amaz öt árvának, hanem mindnyájunknak szól, „mert amely órában nem gondolnátok, abban jő el az Embernek Fia.” (Máté 24,44) (Békehírnök, 1919. január, 23. old.)

„Akkor az én állapotom igen súlyos volt – folytatja nagypapa –, nem volt bőr a karomon, és ami maradt, az gyulladásban volt. Nemcsak a karom, de másutt is, ahol összeégtem. Először azt mondták, hogy az alkart amputálni kell, aztán az egyik orvos gyakorlatilag lenyúzta a bőrt. Aki segített az orvosnak, Pancsa néni, mikor ezt látta, és hogy az orvos éterrel lekeni az egész karomat, elájult. *János* tüdőgyulladást kapott, amiből igazán soha nem tudott kigyógyulni. Jó zenész volt, a dömsödi idős *Tassi Imrével* együtt voltak karvezetői tanfolyamon Pesten. Amikor a második tanfolyamról hazaért, nem sokkal később meghalt.

Mi, Jánossal 1920-ban merítettünk be, akkor öten voltunk bemerítve, illetve tízen, öt fiú és öt lány, kor szerint én, az öcsém, *Kovács Péter*, *Husza János* és *Juhász Sándor...*”

– Megkérdeztem, hogy végül mennyi idő alatt gyógyult be nagypapa karja? Elmondta, hogy évekig probléma volt vele. Az égés következtében, amikor az orvos a bőrt eltávolította, minden körmét a bőrrrel együtt lehúzta. Gyakorlatilag át volt égve.

Azt hiszem, nyugodtan mondhatjuk, hogy kegyelem minden. Az is, hogy volt ereje kivinni a testvéreit, szüleit; az is, hogy volt ereje túlélni ezt a fantasztikus lelki traumát, és akkor arról még nem

beszéltem, hogy ő nevelte föl az életben maradt testvéreket, ő lett a kicsik gyámja is. A tüzeset után végül is mindent eladtak, az egész vagyont. Az Árvaszéknél letétbe helyeztek 195 ezer koronát. „Ebből a nem kis összegből annyi maradt – ugye egyikőnk se volt nagykorú én sem voltam még 24 éves –, hogy a két fiúnak egy-egy öltönyt tudtam belőle csináltatni”...

(Részlet, Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden c. könyvéből, 98–101. old.)

*

Sokszor elolvastam már ezt a történetet, amit akkor, majd ötven éve hallottam először, és persze én sem tudtam meghatódottság nélkül olvasni. Mi történt volna, ha akkor nagypapa nem lett volna otthon, ha nem engedték volna haza a frontról karácsonyra? Vagy mi történt volna, ha ő is bent van a szobában? Nem tudjuk, de az biztos, hogy nagypapa két évvel később nem házasodott volna meg, és nem vette

volna el Soós Irmát, nagymamát, akinek édesapja Kiskunhalason és Szőkepusztán volt presbiter, illetve prédikátor; nem született volna meg édesanyám, és persze mi sem.

A drámák, sőt tragédiák sem árnyékolhatják be karácsony fényét! A mi Urunk Jézus értünk született, értünk élt, értünk halt, értünk támadt föl, és értünk fog visszajönni.

Kegyelem minden!

– Dr. A. M. –

ELŐMELEGÍTETT, TISZTA GYOLCS

Így az év utolsó szakaszában már lassan túl sokszor hangzik el az a mondat: „az advent a várakozás időszaka.”

Tudjuk már azt is, hogy várakozni sokféleképpen lehet. Van, aki éppen milliányi elfoglaltságot keres magának, hogy ne nyomassa a várakozási idő csigalassú múlása. Van, aki a várakozás teljes hosszát kisebb szakaszokra bontja, és így már a köztes szakaszok lezárásának is tud örülni. Van olyan ember is, aki úgy tesz, mintha mi sem történne és változatlanul hajtja tovább életének mókuskerekét.

Nézzük meg közelebbről azokat, akik viszont tudatosan készülődnek valamire, a mi esetünkben az adventre! Az adventi várakozás kívánalmi közé tartozik az aktív várakozás az Isten felé fordulás jegyében, aminek egyik mutatója a bensőséges imádság. Imád-

ságban hangoljuk rá Isten hullámhosszára a mi lelkünket, szívünket. Az így előkészített és feldíszített szív tudja csak méltó alázattal és szeretettel fogadni az érkező ünnepet.

Ha megvizsgáljuk magunkat, mit találunk ott legbelül? Hova irányítjuk a szülés előtt álló Máriát? A tisztaszobába, vagy az istállóba? Csillog minden, vagy por lepi a szívünket?

A várakozás szépségét velem a következő történet értette meg. Tolmácsként gyakran járok kismamákkal terhesgondozásra, és sokszor a szülésnél is jelen vagyok. Ilyenkor különösen megható, ahogyan a fiatal szülők felkészülnek a kisbaba érkezésére. Mire a csöppség megszületik, otthon már áll a kiságy a zenélő mackóval, a pelenkázón és a kis szekrényben pelenkák, ruhácskák sorakoznak türelmes rendben.

Ez a születés, amiről most mesélek, különlegesebb volt a többinél. A keresztlányom érkezésére vártunk. Időpont: éjszaka. Helyszín: egy modern kórház félhomályban derengő szülőszobája sárga függönyökkel, a plafonról lógó csomózott kendőkkel, amik szükség esetén kapaszkodóul szolgálhatnak. Valahonnan – nyilván a másik szobából – vajúdás tompított hangja hallatszott be. Ezen kívül csend volt. Két helyen fényesebb asztali lámpa égett. Az egyik megvilágított felületnél egy szülésznő jegyzetelt valamit, miután szemügyre vette a kismamára tett mérőműszereket. A várakozás csendje ült rajtunk. Mindannyian tudtuk, hogy hamarosan egy új életet köszönthetünk és tartathatunk karjainkban, de még várni kellett. Nyugalom és béke honolt a szobában. Az édesanya pihegve gyűjtött erőt a sorsfordító változásra.

Egyszer csak eljött az idő! Az események villámgyorsan lendületet vettek. Mintha a semmiből lépett volna elő, megjelent a doktornő is. A levegő is felpesz-dülni látszott. Sürgés-forgás, biztatás: és még egyszer, és még egyszer! Kitűnő! Még egyszer! Az idő repült.

És megérkezett, akire vártunk. A kicsiny teremtés felsírt, és amint édesanyja mellére fektették, mosolygós szunyókálásba merült. A kettős egység jó ideig maradt ebben a boldog együttlétben.

Amikor később a kicsit leemelték édesanyjáról, akkor figyeltem csak fel a másik felületre, amit megvilágított a másik asztali lámpa. Egy a kisbabára formált puha szivacs feküdt ott, kibélelve előmelegített, hófehér gyolcskendőkkel. Egy bekapcsolt hőszűrő lógott felette. Belém vésődött az a jelenet, ahogyan a kicsit odafektették és gyengéden megvizsgálták. Előmelegített, hófehér gyolcs – ezzel volt teljes a várakozás.

Vajon az én szívem előmelegített, hófehér gyolcs lesz-e, amikor elérkezik annak az ünnepe, hogy a mi Urunk kiseded-csodaként megérkezett hozzánk? Milyen állapotban talál engem az én Krisztusom, amikor újra visszatér az emberek közé? Ezzel a kérdéssel válik számomra az advent a várakozás és a felkészülés lehetőségévé.

Heine Kornélia

Szeretet és együttlét...

Mai nap megkérdeztem néhány iskolást, hogy mit jelent számukra a Karácsony. A következő válaszokat kaptam: megszületett Jézus... templomba kell menni... olyankor hull a hó... és hasonlók.

Ezek után azt kértem, ne azt mondják, hogy mit tudunk az ünnepről, hanem, hogy mit jelent? Családi ünnep! – jött a válasz. Tovább kérdeztem, és azt kértem, hogy ne azt keressék, hogy mit jelent a nagy tömegeknek, hanem mit jelent számukra, személyesen.

Ekkor a hőésés, az ünneplés, a fenyőfa, minden dísz és külsőség – mint egy matematikai képlet – két szóvá egyszerűsödött: szeretet és együttlét. Nem gondolkodtak rajta sokat, hirtelen, ösztönösen jöttek szájukra ezek a szavak. Azt is mondhatnám, hogy a Szentlélek adta szívükbe a gondolatot. Nem is tudták, hogy mekkora igazságot mondtak, és milyen egyszerűen fejezték ki a lényegét.

Az együttlét már a teremtés kezdetén ott van a Szentírás első sorai között. Isten azért teremtette „kettőnek az egyet” hogy egymással közösségben lehessen, és legyen. Amikor valakivel együtt vagyunk, az egy lehetőség és egyben ajándék arra, hogy kifejezzük és átadjuk a másoknak a Krisztustól kapott szeretetet.

A Krisztusban hívők közössége a kegyelem, a megbocsátás, a segítségnyújtás és az Isten felé figyelés helye. Legyen az két személy, kisebb család, vagy nagyobb gyülekezet. A közösség, az közösség. Még ha valaki úgy is érzi, hogy magányos, Isten akkor is ott van vele közösségben. Isten az emberrel, közvetlen kapcsolatban. „Face to face” – ahogy divatosan szokták mondani. Amit Mózes megtapasztalt annak idején, a személyes beszélgetés lehetőségét Istennel, az ma minden hívő számára elérhető. Ezt kaptuk meg Krisztusunktól az „első karácsonykor”.

Ebből a szempontból nincs többé advent, nem kell Jézusra várni, hogy velünk legyen, mert már eljött, és velünk is marad a világ végezetéig, ahogyan megígérte. Azóta mindennap karácsony, minden napfelkelte karácsony reggele, ahol arra emlékezhetünk, hogy a világosság már legyőzte a sötétséget.

Azt kívánom minden kedves olvasónak, hogy legyen áldott minden találkozás és kapcsolat, minden közösségi alkalom, mert az lehetőség arra, hogy továbbadjuk azt a kegyelmet és szeretetet, örömet és derűt, amit Megváltónktól kaptunk. Nem azért mert jók voltunk, vagy szépen felöltöztünk, hanem az Isten határtalan kegyelméből és végtelen szeretetéből fakadóan. Áldott ünnepeket mindenkinek!

(Kőszegi-Szabó József)

MEGSZÜLETETT

(megtörtént események alapján)

– Neeee! Nem akarom! Anyaaa! Apaaa! – üvöltött a 9 éves Rafi, ahogy a torkán csak kifért!

De mintha csak néma sikoly hagyta volna el a száját, mintha senki meg sem hallotta volna. Nem! Rosszabb! Úgy beszéltek róla, mintha egyszerűen ott sem lett volna. Rafi így, Rafi úgy, majd ezt, meg ezt kell elintézni...

Hiába kiabált, hiába toporzékolt. A rendőrök karjai erősebbek voltak.

Amíg az otthon felé haladtak, csak ez zakatolt a fejében: ha bárki beszél, megverem. Nem baj, anyáék úgyis elintézik, hogy hazamehessek. Azt a pár napot kibírom.

Az őszi meleg napsütésben sokan kint ültek a lépcsőn.

– Itt vannak a rendőrök!

– Jöttek valakiért!

– Kiért jöttek?

– Nem! Hozzánk hoznak valakit.

A gyerekek felugráltak a lépcsőről. Kíváncsian fürkészték, ki fog előbukkanni a hátsó ajtó mögül. Bár igaz, a fiúkat egy fokkal jobban érdekelté magukat a rendőrautó.

Rafi felkészült mindenre. A keze ökölbe szorult. De meglepődött. Egy-két fürkésző pillantás után senki nem foglalkozott vele.

Az első napok gyorsan teltek. Aztán a hetek is. Fura volt a sok szabály, a feladatok! A legjobban azt utálta, mikor az egész lépcsőházat neki kellett felmosni. Gyorsan megtanulta, hogy ki hol áll a ranglétrán. Kivel nem jó kikezdeni, mert ő nagyobb üt. És kit üthet, ha már elege van, mert úgyse tud visszaütni. Megmondta a bátyja is: Vagy te ütsz, vagy téged ütnek.

Csengettek. De most nem kezdtek el a csengetéssel együtt rugdosni is az ajtót.

– Akkor ez nem gyerek – gondolta Rafi.

– Edi! Végre itt van Edi! – üvöltött szinte mindenki, mikor nyílt az ajtó.

– Ki az az Edi? – kérdezte Rafi magában

– Heló! – köszönt rá Edi.

– Mit akar? – nézett az új felnőttre gyanakvóan, és ugrott egy nagyot a felé nyúló kéz elől.

De Edi keze mégis elérte a fejét. És legnagyobb meglepetésére a kéz nem ütött, hanem kedvesen simogatott.

– Jössz velünk az Örömhír Klubba?

– Mire???

– Énekelünk, bibliai történetet hallgatunk. Gyere le te is!

– Végül is bármi jobb, mint itt a csoportban – gondolta magában, de nem szólt semmit, csak meg rántotta a vállát. De aztán mégis elindult a gyerekekkel.

– Mit esznek ezen a többiek? Bár végül is az ének elég jó volt – cikázta a gondolatai, miközben ott ült az Örömhír Klubban. – De ez a Bibliázás? Még egy szabálykönyv! Persze, már csak ez kell nekem. De Edi tök vagány. Jól is focizik. Ennek ellenére úgy tűnik, tényleg komolyan hisz ebben az istenes dologban. És olyan kedves. A múltkor is mikor Tomi és Alex majdnem szétverték egymást... Határozottan szétszedte őket, de mégis türelmes maradt.

– Isten gyűlöli a bűnt... – jutottak el hozzá Edi szavai.

– Na, persze! Gyűlölje csak őket. Az összeset, aki belém kötött... – gondolta

– Mindannyian úgy születünk, hogy a Sátán uralma alatt élünk, aki állandóan azt akarja, hogy a rosszat tegyük. Mert tudja, hogy a bűneiddel soha nem lehetnél Isten közelében. Isten tud rólad mindent,

minden rosszat, amit eddig elkövettél.

– Na, rólam, aztán biztos nem! – fortyogott Rafi magában.

– De ennek ellenére szeret téged!

– Elég hagyd abba! – üvöltött olyan dühvel, amin ő maga is meglepődött.

– Engem aztán biztos nem szeret. Nem hiszek benne, mert engem nem szeret senki.

Újra rátört minden emlék, ahogyan otthon éltek, a sok kiabálás, verekedés, ahogy majd megfagyott télen, ahogy a rendőrök megragadták és betették az autóba.

Olyan düh szakadt fel benne, amit eddig még Ő maga sem ismert.

– Mi az, hogy szeret? Hogy mert ilyet mondani?!

Maga sem értette, hogy miért, de elkezdett verekedni. Végül kiküldték.

Maga sem értette miért, de aztán mégis elkezdett járni az Örömhír Klubba. Maga sem értette miért, de ha Isten szeretetéről kezdtek el beszélni, ő elkezdett dühöngeni, vagy hangosan káromkodott, vagy belekötött valakibe, vagy egyszerűen csak elkezdte rugdosni a székeket.

Hamarosan beköszöntött a tél. Egyik szombat reggel nagy fényesre ébredt.

– Juhuuu! Esett a hó! – kiáltott – Végre valami izgalom!

Azonnal kiugrott az ágyból. Miközben hangosan kiabált, hogy a többiek is felkeljenek, magára kapkodta ruháit.

– Rafi, gyere vissza! Vedd le az iskolai ruhádat, és vedd fel a kabátodat. – kiáltott utána a nevelő

De Rafi meg sem ált. Még csak nem is lassított, rohant egyenesen az udvarra.

Pár nappal később újra csengettek a csoportjukba. Most Lidi néni állt az ajtóban. Ő, Edi és a többiek rendszeresen jöttek, hogy a Bibliából tanítsanak. Ha esett, ha fújt. Rafi nem értette, miért veszik ezt olyan komolyan. De ő is egyre többet ment. Bár úgy tett, és magát is azzal nyugtatta, csak azért, hogy ne unatkozzon fent a csoportban.

– Ma én nem megyek – kiáltotta Rafi.

– Miért nem? – túrt bele Rafi sűrű hajába Lidi.

– Mert megyünk hócsatázni.

– Mi is arra készülünk. Csak előtte meghallgatjuk a karácsonyi történetet. Gyere velünk! Aztán ha vége a bibliai történetnek, úgy meghógolyóznak, hogy csak na...

– Nem érdekel. Mi már most megyünk. – vont a orrát határozottan, és már le is rohant.

Egy félóra múlva felcsapódott a bibliás terem ajtaja. „Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít...” hangzott a gyermekek ajkáról az ének. Épp imádsághoz készülődtek.

– Csak melegedni jöttem be, aztán megyek vissza játszani – kiáltotta Rafi leginkább magát nyugtatva.

Minden felé figyelt, leginkább a szép karácsonyi díszítést bámulta. Figyelte, ahogy az izzósor váltogatja a színét, számolta a gömböket.

De egyre több szófoszlány jutott el a fülébe.

– Micsoda? Jézusról is azt hitték, hogy zabi gyerek volt? Hát akkor neki sem lehetett könnyű...Na, persze, biztos istállóba született. Ugyan minek? Hát akkor, biztos nem is Isten Fia.

– Jézus mindig is élt, és azért jött el a földre, hogy bebizonyítsa szeretetét. Hatalmas dolgot tett értünk...

– Engem biztos nem szeret – cikáztak a gondolatai. – Engem mindenki utál, mindig csak verekszem. Hiába akarom, hogy ne így legyen, de nem tudom megállni. Engem csak ne szeressen senki. Majd úgyis Ő is elhagy.

–Tudja, hogy bűnös vagy. Ahogy már tanultuk, a bűneidért nagyon szigorú büntetés jár. De Jézus, az Isten, pontosan azért született meg erre a földre emberként, hogy Ő kapja meg a büntetést helyetted.

Rafi sem értette, de újra elkezdett dühöngeni: Nem igaz, Ő nem szeret. Ez hülyeség! Ti is csak hazudtok nekünk. Elkezdett dobálni mindent, ami csak a keze ügyébe akadt. Értem biztos nem halt meg senki. Engem biztos nem szeret Jézus!

Lidi néni kivitte a teremből. Nem bántotta, nem is kiabált vele, egyszerűen csak kedvesen az ölébe ültette.

– Isten nagyon szeret téged. Akkor is, ha nem hiszed. Jézus teérted is megszületett és teérted is meghalt. Azért, mert szeretne a te szívedben is megszületni, hogy mindig veled legyen.

– Nem érdekel, én a Sátánban hiszek. – Dehogyan hitt benne. Miközben csak durcásan fujtatott, egyre inkább érezte, hogy szeretne Istenben hinni, de nem mer bízni benne. Mi van, ha hiszek benne, és kiderül, hogy mégsem szeret. Vagy aztán mégsem kellek majd neki.

Lidi néni, mintha hallotta volna a gondolatait, a buksiját simogatva egyre csak ezt ismételte: Isten nagyon szeret. Hiszen akkor Jézus nem halt volna meg érted. Ő azt akarja, hogy megszabadulj az ellenség fogságából. Azt akarja, hogy Isten szeretetében élj. Te kinek az uralma alatt akarsz élni? Annak az uralma alatt, aki mindig csak a rosszra csábít, vagy annak, aki mérhetetlenül szeret téged.

Lidi érezte, hogy Rafi egyre inkább ellazul és megnyugszik. Már csak csendben simogatta a buksiját. Hosszú percek teltek el így.

– Lidi! – szólalt meg Rafi nagyon halkán – Én szeretnék Istenhez tartozni, szeretném, hogy Jézus az én szívemben is megszülessen.

Tóth Melinda

Köszönet az 1%-ért

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány részére 2018-ban kiutalt 2017. évi SZJA 1%-os felajánlásokból érkezett 172 934 Ft-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között gyermeksegélyezésre fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a Jó Pásztor Alapítvány bevétele az 1%-os átutalásokból 392 362 Ft volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a Jó Pásztor című lap folyamatos megjelenítésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermek- és iratmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idejüket is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

*A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány,
valamint a
Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma*

ADY ENDRE MEGTÉRÉSE

A Jó Pásztor ez év januári számában *Gerzsenyi Sándor* testvér tollából olvashattunk a költő fejedelemről, az Ady centenárium kapcsán. Most felidézzük a valószínűleg egyedülálló beszámolót, utolsó napjairól. Azt a változást, amiről ez az írás tanúskodik, akár megtérésnek is nevezhetjük. A szerző, Veressné Ady Anna (Veress Ernő neves erdélyi baptista lelkipásztor özvegye). Az írást az Evangéliumi Hírnök 2019. szeptember–októberi száma is közli a 16. oldalon. – am –

Akommunista időben nagyon fájt nekem, hogy az iskolában úgy tanították nekünk, hogy a költő halála előtt megzavarodott... Édesapám pedig nekünk elmondta, hogy gyalogszerrel Mocsolyáról elindult, és felkereste Menyőben (Szilágymegye) az akkor még életben talált Ady rokonokat, akik azt mondták, hogy nem úgy van, hogy a költő megzavarodott. Ady Endre megtért a halálos ágyán... Évek teltek el, s mikor *Gál Lajos* lelkipásztor testvérnél jártunk a férjemmel, az alábbi újságot adta kezünkbe. Tehát itt van egy dokumentum, ami szintén a megtéréséről beszél:

„Örök hajlékodbá fogadj be, Uram!”

Ady Endre utolsó napjai

Kovácsy Margit diakonissza testvér (1890–1984) szíven ütő sorokat jegyzett föl a csucsai presbiter az írófejedelem *Ady Endre* haláltusájáról, mint egyike annak az imakö-

zösségnek, amely a költő agóniáját a Megváltó irgalmas szívére bízta:

»*Dr. Szabó Aladár* (akkor a Filadelfia Diakonissza Intézet elnöke) mondta el nekünk, maga köré gyűjtve a diakonissza testvéreket:

„Testvéreim, akik tudnak Ady Endréről, a költőről, kérem, segítsenek érte imádkozni! Versei a mi hívő keresztyén elvünket sokban botránkoztatják, inkább nem értjük „forradalmi” hangját, ő most nagy beteg, halálosan beteg. Elmentem hozzá, bejelentés nélkül, mint lelkipásztor mentem. Amikor megtudta, hogy ki vagyok, dühösen kiáltotta: „Kisöprűzném inkább, mint közelembé engedném!”

Én mégis bementem, kértem, hogy azt engedje meg, hogy imádkozzam vele. A fal felé fordult, de a Miatyánkot – ajkai mozgása elárulta – velem mondta. Hangtalanul vette a búcsúzásomat, és arra a kérésemre, hogy másnap eljöhetek-e, felületesen bólintott. Másnap már nem söprűvel fogadott, harmadnap meg ezzel: „Már vártam lelki atyám!”

Ady Endre szülőháza Érmindszenten

Ady Endre:

Istenhez hanyatló árnyék

„Mint az árnyék, mikor elhanyatló, el kell mennem, és ide s tova hanyattatom, mint a sáska.”

Zsoltárok könyve 109,23

*Akaratomból is kihullassz,
Én akart, vágyott Istenem,
Már magamat sem ismerem
S Hozzád beszélni rontás fullaszt.*

*Üldöztetésimben kellettél
S kerestelek bús-szilajon
S már-már jajomból kihagyom
Neved, mely szebb minden neveknél.*

*Szent Képzelés, örök hit-balzsam,
Ki létlenül is leglevőbb,
Meghalok szent Szined előtt
S akarom, hogy hited akarjam.*

*Megűzeték s nem nyugszom addig,
Míg hitedet meg nem nyerem,
Mert kockán van az életem,
Mint árnyék, mikor elhanyatló.*

*S hanyattatom, miként a sáska,
Mert csak Tenéked van erőd
S mert nem láttam régen előbb:
Nem szabad hinni senki másba.*

Állapota napról-napra rosszabbodott, de a lelke nyiladozott. Ötödik nap, amikor még öntudati világgossággal beszélt, azt kérdezte: „Lehetne-e azt kérni Istentől, hogy most, amikor lelkem legmélyéig elfogadtam bűnbocsánatát, kegyelmét, végezze el Isten, hogy verseimet úgy vegyék az emberek, hogy bennük Istent kerestem, és Őt akartam dicsőíteni?”

Ezért imádkoztam vele utolsó, öntudatos óráiban is.

Kérem a testvéreket, hogy a nagy költőért, aki most haláltusáját vívja, most velem együtt imádkozzanak.”

Így emlékezem erre az imafeladatra, amit elnökünkől a költő halálakor kaptunk.«

(Közölte a Sarkadi Habakuk Ifjúsági Társaság 2004. évi húsvéti körlevele)

Veressné Ady Anna 2019. február 13-i facebook bejegyzéséből.

Ady Endre:

Ádám hol vagy?

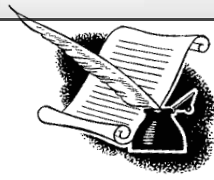
*Oszlik lelkemnek barna gyásza:
Nagy, fehér fényben jön az Isten,
Hogy ellenségim leigazza.*

*Az arcát még titkolja, rejti,
De Nap-szemét nagy szájalommal
Most már sokszor rajtam felejt.*

*És hogyha néha-néha győzők,
Ő járt, az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött.*

*Hallom, ahogy lelkemben lépked
S az ő bús »Ádám, hol vagy?«-ára
Felelnék hangos szívverések.*

*Szívemben már őt megtaláltam,
Megtaláltam és megöleltem
S egyek leszünk mi a halálban.*

Olvasóink írják

Nagy örömmre szolgál, hogy nagyobb példányszámban jut el most már gyülekezetünkbe is a Jó Pásztor újság, így mindenkinek jut, aki szeretné olvasni!
(Tné Sz. Cs. – Békés)

***

Egyre jobban várom a „Jó Pásztort”. Írásai egyre értékesebbek, elődeink élete példamutató, követésre méltó. A bizonyágtételek elgondolkodtatnak, velem is megtörténhettek. A kitelepítésről szóló írás a szívembe markolt, de az Úr velük volt. Nagy az Ő kegyelme! Áldott karácsonyt mindenkinek!

(G. Gy.-né – Kétegyháza)

***

Míg olvastam a kitelepítésről szóló cikket, felelevenedtek bennem a régi emlékek, amit négyéves gyermekként éltem át. Szüleim mesélték, hogy amikor a vonat megérkezett az állomásra (Csanádalbertire), Hetényi (Herter) Pál körzeti baptista lelkipásztor, ismeretlenül is ott várta az elkeseredett „utasokat”, és kereste köztük a baptista hívőket, fennhangon kiáltva: „Vannak itt baptisták?”

A lelkipásztor később is mindig kiment az államosra „ilyen” érkező vonat elé, hogy hittestvéreinek segítségére legyen, és bátorítsa őket ebben a rendkívül nehéz helyzetben.

Családunk mindig hálával és nagy tisztelettel emlékezett Hetényi (Herter) Pál lelkipásztorra, az Úr áldott szolgájára. *(Sajbenné Kalmár Ilona – Órbottyán)*

***

Tisztelt Szerkesztőség!

Édesapám „követője”, és rendszeres olvasója a Jó Pásztornak. Így sokszor az én kezembe is eljut az újság. Mindig nagy örömmel veszem, ha új éneket tanulhatok meg. Nem rejtem véka alá, hogyha úgy adódik, szívesen tanítom meg a gyülekezetemben is, de egymagam is szívesen énekelgetem az Úr dicsőségére. A múltkori számban ismerős énekekre leltem, ráadásul még zongorakíséret is van hozzá.

Urbán Enikő testvérnőmmel és férjével, Gedeonnal már több mint tíz Tahi Tini Táborban szolgáltunk együtt. Mindig csodálattal töltött el Enikő zenei kreativitása, hite, és élete példaértékű lett számomra. Énekein keresztül mindig megláthattam szíve-lelke legmélyebb érzéseit és az üdvösségben való bizonyosságát. Szövegei egyszerűek, mindenki számára érthetőek, bátorítóak, és mindezt egyedi dallamai megfestik. Együtt a szöveg és dallam pedig észrevétlen gyorsasággal ragad meg a fülben, és azt tapasztaltam, hogy annyit éneklek ezeket az énekeket magamban, hogy már a szívem is tudja. Így mindig kéznél van a „segítség”.

Egy röpke emlékkép, amit úgy érzem meg kell osztanom. Rettegek a fogorvosoktól. De az elmúlt néhány évben azon kaptam magam, hogy félhangosan ezt az éneket dúdolom a fogorvosi székben: „Nem félek mert az Úr megvéd engem a vad viharban!”

Feltehetően lesznek nagyobb viharaim is egy fogorvosi kezelésnél, ha éltet Isten, de megtapasztalhattam, hogy az Úr küld egy bevésődött éneket, ami által újra figyelmeztet, hogy nem kell félnem. Sem a fogorvostól, sem a viharoktól, mert Ő velem van. A legjobb időben, szívem és fülem legmélyéből előkandikál ez a felejthetetlen dallam. Hálás vagyok Istennek, hogy Enikő énekei egész életemen át kísérnek. Kísérje munkáját és életét további áldás. SDG.

Bíró Zsuzsa, Monor

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

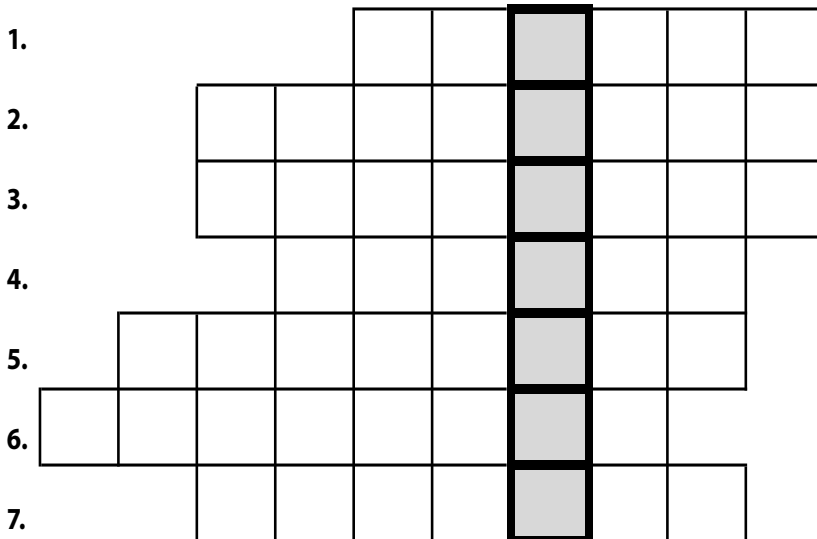
A mostani rejtvény megfejtése egy kifejezés, Jézust így is nevezik.

A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:

Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.

Beküldési határidő: 2019. december 15.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

- 1. – Istenfélő ember Jeruzsálemben, aki a kis Jézust karjaiba vette
- 2. – Ebben a városban született Jézus
- 3. – Ő volt a császár Jézus születésekor
- 4. – Jézus apja
- 5. – Jézus születésekor ő volt a helytartó Szíriában
- 6. – Keresztelő János apja
- 7. – Ők vitték az aranyat, tömjént és mirhát Jézusnak

Az előző feladványunk helyes megfejtése:

HÁLAADÁS – Sok bibliavers szól a hálaadásról, a beküldöttek közül néhányat közlünk az alábbiakban:

Kol 3,15; 1Thessz 5,18; Zsolt 50,23a; Zsolt 100,4; Zsolt 118,1; 2Krón 20,26

Helyes megfejtést küldtek be: Tóth Napsugár (Fadd), Vári Tímea (Kiskőrös), Hégyel Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovicz Áron (Bp.), Sinkovcz Eliza (Bp.), Lomjánszki Anett (Kiskőrös)

Gratulálunk!

**Ady Endre:
KIS, KARÁCSONYI
ÉNEK**

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyon dicsérni,
De én még kislány vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretére
Mégis csak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

*(Így dúdolgattam én
Gyermek hittel, bátran
1883 Csúf karácsonyában.)*

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-200615330TP Bank Rt.

Asz.: 18696619-1-13 | Tel.: 06-20/886-0845

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Rejtényszerkesztő: Dr. Sajben Klára

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

Jézus Krisztus megszületett

(gyerekének)

Urbán Enikő

Jé-zus Krisz-tus

Musical notation for the first system, including a vocal line and piano accompaniment. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The piano part features a steady bass line and chords in the right hand.

Musical notation for the second system, including a vocal line with lyrics and piano accompaniment. The lyrics are: megszületett, megszületett, megszületett! Bet-le-hem-ben meg-szüle-tett a

Musical notation for the third system, including a vocal line with lyrics and piano accompaniment. The lyrics are: Meg - vál - tó. Mentek a pásztorok, mentek a böl-csek kő-szön-te - ni

16 1.

Öt... Jöj - je - tek, most men - jünk e - gyütt, é - ne - kel - jünk zsol - tárt!

21 2.

zsol - tárt! Jé - zus Krisz - tus meg - szü - le tett, meg - szü - le - tett,

25

meg - szü - le - tett! Bet - le - hem - ben meg - szü - le - tett a Meg - vál - tó!

Sietek leborulni

*A székesegyház nagy harangja
S a pici csengő csöpp kis hangja
Ma ezt hirdetik: megszületett
A betlehemi király-gyermek.*

*Nincs neki hófehér pólyája,
Nincs bölcsője, csak jászol-ágya.
Ha hajnaltájban fázni látnák,
A jószágok mind körülállják.*

*Csupán Mária sejtí róla,
Hogy ő a világ Megváltója.
A három király épp most zörget,
Amonnan meg pásztorok jönnek.*

*Sietek én is leborulni,
A jászol előtt porba hullni:
Éltessen Isten, kicsi vendég!
Ha király vagy, apródod lennék.*

G. S.

Eljött a Világosság!

*Különösen sötét éj volt,
De fönn csillagos az égbolt.
Most hirtelen mi világít?
Üstökös csóvája látszik.*

*Ritkaság az ilyen csillag.
A juhocskák szeme csillog.
Majd bégetnek, majd remegnek,
Majd meg moccanni se mernek.*

*Felserken az öreg pásztor,
Próbál lábra állni párszor,
De az ő térde is reszket:
Az egész nyáj odaveszhet!*

*Nagy fényesség, égi zene...
Cselekedni mit kellene?!
A fény előtt földre roskad,
Hallgat és néz, nem tud jobbat.*

*De a mennyből szózat hangzik,
Angyalkórus hangja hallik:
Ne féljete! Földre szállott
A Megváltó. Legyen áldott!*

*Ő a váltóság, ő a béke,
Minden bűnös menedéke
Dicsőség a magas égnek!
Általa miénk az élet.*

Gerzsenyi Sándor

Köszönetnyilvánítás

Köszönjük kedves Adományozóinknak, hogy támogatták missziós munkánkat.
Isten gazdag áldását kívánjuk életükre, munkájukra!

JP szerk.

KVÍZKÉRDÉSEK

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2019. december 15.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos ígehely megjelölést is.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

- Amikor Mária várandós lett, József és Mária**
  - Férj és feleség voltak
  - Jegyések voltak
  - Élettársak voltak
  - Nem tudjuk
- Hogyan jutott el József és Mária Názáretből Betlehembe**
  - gyalog
  - szekéren
  - József gyalogolt, Mária pedig számárháton ült
  - a Biblia nem említi, hogyan mentek
- Mit mondott a fogadós Máriának és Józsefnek?**
  - Sajnos, nincs már hely
  - Csak az istállóban szállhattok meg
  - a és b választ együtt
  - a Biblia nem említi a fogadóst
- Mely állatok voltak az istállóban, amikor Jézus megszületett, és bepólyálva a jászolba tették?**
  - Nem tudjuk
  - Bárányok és egy szamár
  - Bárányok, kecskék és tyúkok
  - Bárányok, borjú és tyúkok
- Hány angyal beszélt a pásztorokkal?**
  - egy
  - tizenkettő
  - kettő
  - angyalok serege
- Hány napkeleti bölcs látogatta meg Jézust?**
  - Négy
  - Három
  - Tizenkettő
  - Nem tudjuk, hányan voltak pontosan
- Hány vasszekere volt Siserának?**
  - 300
  - 900
  - 800
  - 1000
- Melyik király idejében élt Hóseás próféta?**
  - Salamon
  - Jóráam
  - Ezékiás
  - Jósafát
- Élim és Sinai között milyen pusztá volt, amit a nép a vándorlaskor érintett?**
  - Párán
  - Szin
  - Súr
  - Gibeon

10. Mi volt Mózes kezében, amikor az Úr az égő csipkebokorból beszélt vele?

- Vessző
- Parittyá
- Pásztorbot
- Kő

11. Hol tartotta Salamon király a 300, színaranyból készült kerek pajzsot?

- A Libanon-erdő palotában
- Jeruzsálemben, a királyi palota kincstárában
- A kaszárnyában a hadvezéreknél
- Sehol, mert a pajzsok nem kerek, hanem hosszúkásak voltak

12. Hogy nézett ki Eglon?

- Igen magas ember volt
- Nagyon szép ember volt
- Sánta ember volt
- Kövé ember volt

13. Hány vezető lázadt fel Mózes ellen (a Korah, Dátán és Abirám által szervezett felkelésben)?

- Nem tudjuk, csak azt, hogy sokan voltak
- Csak ők hárman voltak
- 250
- 1000

14. Mit mondott Jézus, miről lehet megismerni a fát?

- Magasságáról
- Leveléről
- Virágáról
- Gyümölcséről

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b: Jairus, mert ő zsinagógái elöljáró volt (Mk 5,22)

2 – d: Cirénius (Lk 2,2)

3 – c: Tróász (2Tim 4,13)

4 – c: Bóáz (1Kir 7,21)

5 – a: Penúél (1Móz 32,30)

6 – b: Eurakviló (csak az új fordítás említi a nevét, a Károli fordításban Észak-keleti szélnek nevezik, ApCsel 27,14)

7 – d: nyelv (Jakab 3,5)

8 – b: Tamás (Mt 17,1)

9 – a: A Jordán folyó kettéválasztását nem jegyzi fel a Biblia Mózes nevével kapcsolatosan, a többi eseményt igen (2Móz 14,21-22; Józ 3,7-től, 2Kir 2, 2-8; 13-14)

10 – c: Lévi (2Móz 2,1)

Helyes megfejtést küldtek be:

Mészáros Lajos (Albertirsa), Szutor Józsefné (Bp.), és további 45-en. Lásd a keresztretjtvény-megfejtők névsorában a csilaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

1	2	3		4	5	6	7	8		9	10	11	12	
	13		14							15				
16		17			18				19					
20	21		22	23				24			25			
26		27			28			29			30			
31					32	33			34				35	
36				37					38			39		
40			41			42		43		44				
45					46		47		48			49		
50			51			52					53	54		
		55				56			57	58				
59	60				61			62		63			64	
65					66			67		68		69	70	
71						72				73			74	
												75		

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 16, vízszintes 20, függőleges 10, vízszintes 4 és vízszintes 72 alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. Ez volt az egyik enivaló az 5000 ember megvendégelésekor **4. A megfejtendő igevers negyedik része** 13. Város Júda déli részén, ide (majd a pusztába) menekült Illés Jezábel elől 15. Kültéri tároló – névelővel 17. Rangjelző szócska 18. Jézus egyik szava a kereszten (Kár.ford.) 19. Áron fiának, Eleázárnak az apósa **20. A megfejtendő igevers második része** 22. Egy európai nép 24. Jód és oxigén vegyjele 25. Híres mickolci rockegyüttes 26. Háttéréneket 29. Juttat 30. Francia, norvég és német autójel 31. Király, aki elvette Nábót szőlőjét 32. Pál egyik levelének címettje – ford. 35. Téli sporteszköz 36. Valahol történnő tartózkodás 37. Becézett női név 38. Gibeonita város, lakói csalással kötöttek szövetséget Józsuéval (Kár.ford.) – ford. 40. Láma – angolul 42. Teteje egynemű betűi 44. Svédországi város 45. Az Isten egyik neve 47. Áll alatti zsírpárna 49. Egy

belső szerv 50. Lakat része! 51. Bela edómi király városa volt 53. Ne abba 55. A keret egyik széle! 56. Nem régi 57. Az óra törtrésze 59. Véletlenül adódik valami 61. Júda egyik fia 63. Az egyik kettős betű 64. Sír 65. Gimnázium régies neve 67. Tör 69. Jómagam 71. Damaszkuszi folyó – ford. **72. A megfejtendő igevers ötödik része** 75. ... muri – Móricz Zsigmond regénye

Függőleges:

2. Az izraelita év ötödik hónapja 3. Ráchel testvére 4. Az argon vegyjele 5. Seb betűi keverve 6. Edómi király volt 7. Ezékiás király anyja 8. A nátrium vegyjele 9. Szaluz páratlan betűi 10. A megfejtendő igevers harmadik része 11. Fedd 12. Nem az enyém 14. Dávid egyik testvére – az első mgh-n ékezetfőléssel **16. A megfejtendő igevers első része** 19. Olasz folyó 21. Sziklacsoport, ahol Adónia, Dávid fia áldozatot mutatott be (Kár.ford.) 23. Árul egynemű betűi 24. Nem oda 27. Ahasvérus király udvarmestere volt – ford. 28. Ton betűi keverve 29. Jónás próféta apja – az utolsó mgh-n ékezetfőléssel 30. Vállalkozás régiesen 33. Beadja a vakínát 34. Egy fél bála! 35. Cebóim királya volt 37. Szervizel 39. Lichtensteini és luxemburgi autójel 41. Gátból való férfi, akinek a házában Dávid a frigládát őriztette (Kár.ford.) – ford. 43. Istenfélő férfi, aki a sok csapás ellenére is meg-

őrizte hitét 46. Kannában van! 48. Vaddisznó hím 52. Az egyik férfi, aki Mózes karját tartotta 53. További 54. Bór és itrium vegyjele 55. ...-Szűszim, ...-Súál – városok gyakori előtagja – ford. 58. Tova 60. N-nel a végén: az első malária elleni gyógyszer 61. A krémbe van! 62. Tűsz betűi keverve 66. Az urán és az ezüst vegyjele 67. Elme – ford. 68. Sz-szel a végén: görög főisten 70. Új – németül 72. Lövő fegyver 73. NS 74. A nyár kezdete és vége!

Beküldési határidő: 2019. december 15.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,18)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjászki Jánosné* (Őrbottyán), Polányi István* (Bp.), Pető Albertné* (Budakeszi), Kovács Imréné* (Bp.), Székely Irén* (Bp.), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Petrik Ádámné* (Őrbottyán), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Horváth Béláné* (Szada), Martonné Szlepek Margit* (Tahi), Sáfri János* (Pécel), Gyarak Mihályné* (Bp.), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp.), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Kiss Antal* (Gyula), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Horváth Jánosné* (Fadd), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Gál Miklósné* (Tard), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Hégely Ferenc* (Dunaharaszti), Nyári I. Lászlóné (Kaposvár), Kovács Sándorné* (Miske), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Vajda Jánosné* (Orgovány), Marton András* (Bp.), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Laczkovszki Jánosné* (Bp.), Bató Tiborné* (Ócsa), Döme Károlyné* (Zirc), Lomjászkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Török Sándor* (Debrecen), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Dan János* (Békés), Varga Lajosné* (Isaszeg), Polányi Károlyné* (Bp.), Káldi Istvánné* (Szentmártonkáta), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Dajka Péter* (Mikepércs), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Beneiné Szabó Márta (Hajdúsámson)

Könyvtalomban részesült:

Török Sándor (Debrecen), Pető Albertné (Budakeszi), Hodoszó Jánosné (Méhkerék), Grósz Györgyné (Kétegyháza), Tóth Napsugár (Fadd)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.

